

SKO.4170.2524.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej: K.p.a.),
- art. 71 ust.1 i ust. 2 pkt 2, art. 74 ust. 3, art. 80 ust. 2 i ust. 3, art. 84 ust. 1, art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm., dalej: o oś) oraz § 3 ust.1 pkt 62 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839),
- art. 1, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołania Pani _____ od decyzji Wójta Gminy Postomino znak: GKOS.6220.10.2023.KK z 4 września 2023 r. stwierdzającej brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia pn.: „Rozbudowa drogi gminnej na odcinku Tyń - Pieńkówko” na terenie działek nr 48, 32, 33, 34, 35, 36. 42, 43, 44, 45, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19/2, 20/2. 20/3 położonych w obrębie ewidencyjnym Tyń oraz działek nr 471, 439/1. 442, 445/1. 467, 470. 416, 505. 645, 204, 352, 477/1, 347, 349 położonych w obrębie ewidencyjnym Pieńkowo, gmina Postomino oraz ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla ww. inwestycji,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

- Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
- Członkowie – Agata Witkowska
- Joanna Mojska

na posiedzeniu 16 kwietnia 2024 r. orzeka:

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Postomino stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie drogi gminnej na odcinku Tyń Pieńkówko” na terenie działek nr 48, 32, 33, 34, 35, 36. 42, 43, 44, 45, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19/2, 20/2. 20/3 położonych w obrębie ewidencyjnym Tyń oraz działek nr 471, 439/1. 442, 445/1. 467, 470. 416, 505. 645, 204, 352, 477/1, 347, 349 położonych w obrębie ewidencyjnym Pieńkowo, gmina Postomino oraz ustalił środowiskowe uwarunkowania dla ww. inwestycji. Decyzja została wydana po uzyskaniu opinii na podst. art. 64 ust. 1 co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Wójt Gminy Postomino, po dokonaniu analizy przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów w kontekście uwarunkowań wynikających z art. 63 ust. 1 o oś, biorąc pod uwagę ww. opinie, stwierdził brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla wnioskowanej inwestycji oraz ustalił warunki korzystania ze środowiska.

Pani _____, jako strona postępowania (dalej: skarżąca), odwołała się od tego rozstrzygnięcia, zaskarżając decyzję w całości, zarzucając:

- 1) naruszenie prawa rzeczowego, prawa własności i uprawnień właścicielskich w stosunku do nieruchomości, której jest współwłaścicielem (działka nr 33);
- 2) niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 9 i 10 oraz art. 49 § 1 K.p.a. w zw. z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale

społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
3) poświadczenie nieprawdy w związku ze wskazaną datą publikacji obwieszczeń.
Skarżąca wniosła o wstrzymanie wykonania decyzji i uchylenie zaskarżonej decyzji w całości.

Organ pierwszej instancji nie znalazł podstaw do wydania nowej decyzji w trybie art. 132 § 1 K.p.a. i przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy organowi odwoławczemu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po rozpatrzeniu odwołania ustaliło, co następuje. Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ooś). Organ odwoławczy rozstrzyga sprawę na podstawie ww. ustawy wg brzmienia na dzień 15 października 2023 r. z wyjątkami, które zostaną niżej wskazane. Na mocy ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2023.1890) ustawa ooś została zmieniona z dniem 16 października 2023 r. (z wyjątkami). Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy zmieniającej, do spraw prowadzonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 (czyli ooś) wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy zmienianej w art. 1. Zatem te wymienione przepisy należy zastosować w aktualnym brzmieniu, natomiast pozostałe, w brzmieniu dotychczasowym (tj. sprzed omawianej zmiany). Na marginesie należy podkreślić, że ww. przepisy wskazane jako wyjątek, nie znajdują w niniejszej sprawie zastosowania na etapie postępowania odwoławczego.

Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 ooś). Na mocy art. 71 ooś, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. W sprawie bezspornym jest, że wnioskowane przedsięwzięcie zalicza się do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Klasyfikacji tej dokonano prawidłowo na podst. § 3 ust. 1 pkt 62 ww. rozporządzenia (drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 lub obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg lub obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody). Dla tego przedsięwzięcia może być wymagany obowiązek przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, zatem organ prowadzący sprawę zobligowany był ustalić, czy dla konkretnej inwestycji, obowiązek ten zachodzi. Jak stanowi art. 59 ust. 1 pkt 2 ooś, przeprowadzenia oceny oddziaływania wymaga realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek ten został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy, w drodze postanowienia.

Zgodnie z art. 64 o.o.s, postanowienie wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) regionalnego dyrektora ochrony środowiska;
- 2) organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-28, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b;
- 3) organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy;
- 4) organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Wymóg ten został w niniejszym postępowaniu spełniony. Organ pierwszej instancji uzyskał wymagane opinie, które nie stwierdziły obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania dla wnioskowanego przedsięwzięcia. Wobec tego należy również uznać, że prowadzone postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie zalicza się do „wymagających udziału społeczeństwa”.

Zgodnie z art. 64 ust. 3 o.o.s, organy, o których mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając łącznie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, wydają opinię, co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku stwierdzenia takiej potrzeby - co do zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Zgodnie z ust. 3a, opinia regionalnego dyrektora ochrony środowiska i organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej o braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może wskazać na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach warunków lub wymagań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b lub c, lub nałożenia obowiązków działań, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 2 lit. b lub c.

W niniejszej sprawie, po dokonaniu analizy dokumentacji w sprawie, w tym Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia, po przeanalizowaniu rodzaju i charakteru planowanej inwestycji, organy wydały stosowne opinie, które uwzględniają łącznie wszystkie uwarunkowania, o których mowa w art. 63 ust. 1, tj. rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia oraz usytuowanie przedsięwzięcia, z uwzględnieniem możliwego zagrożenia dla środowiska, rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny (opinia sanitarna z 28 kwietnia 2023 r. znak PS-N-ZNS.9022.5.20.2023.IK) oraz PGW Wody Polskie Zarząd Zlewni w Koszalinie (opinia z 8 maja 2023 r., znak SZ.ZZŚ.2.4901.98.2023.1W), po przeanalizowaniu materiału dowodowego, nie stwierdzili potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wobec braku zagrożenia osiągnięcia celów środowiskowych. Postanowieniem z 25 lipca 2023 r. znak: WST-K.4220.132.2023.AL.3 Regionalny Dyrektor Ochronę Środowiska w Szczecinie również nie stwierdził potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko i określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji oraz eksploatacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych oraz środowiska gruntowo-wodnego i ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich.

Wydane opinie są spójne i prowadzą do wniosku, że planowane przedsięwzięcie nie stanowi zagrożenia ani dla zdrowia człowieka, ani dla środowiska naturalnego. Zarówno Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, jak i Dyrektor PGW Wody Polskie Zarząd Zlewni w Koszalinie wskazali na konieczność uwzględnienia w decyzji środowiskowej określonych warunków, co zostało w decyzji ujęte. W ocenie Kolegium, zostały wyważone kryteria istotne dla stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania spornego przedsięwzięcia na środowisko. Z karty informacyjnej przedsięwzięcia wynika, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie spowoduje istotnych zmian w funkcjonowaniu jednolitych części wód a sposób zagospodarowania i użytkowania zlewni będzie utrzymany. KIP poddaje

analizie stan jednolitych części wód podziemnych, z której wynika, że nie są one zagrożone nieosiągnięciem celów środowiskowych. Okoliczności te potwierdzają opinie właściwych organów. Organ pierwszej instancji, podzielając stanowisko organów opiniujących, po przeprowadzeniu postępowania, orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 84 ust. 1 oos). Zaskarżona decyzja zawiera uzasadnienie (art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 oos) wymagane w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – tj. informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Z uzasadnienia wynikają motywy rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, które Kolegium podziela.

Zarzut Skarżącej w kwestii naruszenia jej prawa własności należy uznać za niezasadny. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Ustawa nie nakłada obowiązku dysponowania tytułem prawnym do działki, na której przedsięwzięcie jest planowane. Wynika to z faktu, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, podobnie jak decyzja o ustaleniu warunków zabudowy, nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Innymi słowy, o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może wystąpić podmiot planujący przedsięwzięcie, niekoniecznie właściciel danego terenu. To jest jedno z elementarnych rozwiązań systemu prawa inwestycyjnego, obowiązującego w Polsce: decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, będąca pierwszą decyzją w procesie inwestycyjnym, wskazuje w jaki sposób inwestor ma wykonać przedsięwzięcie, by zminimalizować ryzyko pogorszenia stanu środowiska. Natomiast prawem dysponowania nieruchomością na cele budowlane, czyli tytułem prawnym wynikającym z prawa własności, użytkowania wieczystego, zarządu, ograniczonego prawa rzeczowego albo stosunku zobowiązaniowego, przewidującego uprawnienia do wykonywania robót budowlanych, inwestor musi się wykazać na etapie uzyskiwania pozwolenia na budowę, co nie jest przedmiotem niniejszej sprawy. Ponadto realizacja inwestycji w zakresie dróg publicznych uregulowana jest w przepisach szczególnych, tj. w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 311 t. j.), która omawia również zasady wywłaszczenia nieruchomości pod drogi publiczne. Zagadnienie to nie jest przedmiotem niniejszego postępowania odwoławczego. Również na dalszym etapie inwestycyjnym są ustalane warunki techniczne inwestycji i szczegółowy projekt budowlany z uwzględnieniem m.in. warunków akustycznych oraz zapobiegających nieuprawnionym naruszeniom stanu wody na gruncie.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia zasady czynnego udziału strony w postępowaniu oraz poświadczenia nieprawdy w tej kwestii, Kolegium pragnie zauważyć, że zgodnie z art. 74 ust. 3 oos, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 K.p.a., z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu. Zgodnie z art. 49 § 1 K.p.a., jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej. Zgodnie z § 2 art. 49 K.p.a., dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane po upływie czternastu dni od dnia, w którym faktycznie nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne

ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej. W niniejszej sprawie, data wskazana w obwieszczeniu nie jest zgodna z datą faktycznego udostępnienia zawiadomienia. Stanowi to naruszenie przepisów postępowania, jednakże bez wpływu na merytoryczne rozstrzygnięcie w sprawie. Nie miało to również negatywnego wpływu na prawa procesowe Skarżącej, która w terminie wniosła odwołanie od wydanej decyzji.

Odnosząc się końcowo do wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji, Kolegium pragnie zauważyć, że z mocy samego prawa, przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu, a wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji, zatem wniosek Skarżącej w tym zakresie był bezzasadny (art. 130 § 1 i § 2 K.p.a.). Ustawa ooś przewiduje natomiast w art. 86e, że organ rozpatrujący odwołanie od decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, na wniosek strony, może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie tej decyzji. W niniejszej sprawie organ pierwszej instancji nie nadał kwestionowanej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, zatem przepis ten nie znajduje zastosowania.

W wyniku przeprowadzonego postępowania odwoławczego, Kolegium ustaliło, że organ pierwszej instancji podjął wszelkie czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego, a wydana decyzja nie narusza obowiązujących przepisów. Zarzuty Skarżącej nie zasługują na aprobatę i nie mogą być uwzględnione. Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na decyzję służy skarga (w 2 egz.) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, składana za pośrednictwem Kolegium (75-626 Koszalin, ul. Andersa 34) w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać dane wymienione w art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1634 ze zm.). Zasady uiszczania oraz wysokość wpisu od skargi w postępowaniu przed sądami administracyjnymi są uregulowane w ww. ustawie oraz rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r., poz. 535 t.j.). Wpis stały na podst. § 2 ust. 3 pkt 3 wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu ochrony środowiska i przyrody - 200 zł. Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może zwrócić się do Sądu o zwolnienie od kosztów sądowych. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>.

Przewodnicząca Składu Orzekającego
Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:
Agata Witkowska

Joanna Mojska

Otrzymują:

1. (ePuap)
2. Pełnomocnik wnioskodawcy
3. Pozostałe strony w drodze obwieszczenia
4. Wójt Gminy Postomino
wraz z aktami (1 teczka 1-99)
5. aa